

TARIM BİZİM GELECEĞİMİZ

Bu adı TRT kanalı tarımla ilgili yapmış olduğu bir programda kullanmış, ben de tarımla ilgili bir şeyler yazmaya karar verince bundan daha iyisi olmaz diyerek konuya böyle giriş yaptım.

780 bin km² lik ülke yüz ölçümümüzün sadece %26'sı orman % 6' sının ise kullanılmayan verimsiz yerler (sarp kayalık bataklık vb) olduğu düşünülürse geriye kalan % 68 lik bir alan tarım alanı ve meralardan oluşmaktadır. Bizim çocukluğumuz ve gençliğimizde ders kitaplarında en çok tekrar edilen cümle ise "dünyada kendi kendine yeten 7 ülkeden birisiyiz" idi. Diğer 6 ülke hangisidir diye pek de merak etmedik; kendi potansiyelimizin gururunu yaşadık hep. İçinde bulunduğumuz yıllarda tarım ürünlerindeki fiyat istikrarsızlığı ve hormonlu ürünlerin sağlığını tehdit etmesi gündemin en çok konuşulan başlıklarından birisi oldu.

Evet herkesin bildiği ve gözlemlediği hususlardan birisidir ki son yıllarda tarımla ilgili bir şeyler ters gidiyor. 1950 yılında başlayan ve 1980 yılından sonra hız kazanan köyden kente göçün sonucunda köylerde tarım arazileri boş kaldı. Çünkü daha çok insan gücüne dayanan tarım faaliyetlerinde genç nüfus köyleri terk etmişti. Makineli tarım yapılabilecek arazilere de verim azlığı, pazarlama sıkıntısı gibi pek çok nedenden dolayıdır ki binlerce hektarlık alanlar boş ve ekim yapılmamaktadır. Devlet tarafından boş tarlaların yeniden tarıma kazandırılması için dönüm başına verilen destekleme teşviki ise çoğu bölgede istismar edildi. (ekim yapmadan sadece tarlayı sürüp teşvikten yararlanma gibi). Bütün bu olumsuzluklar sonucudur ki, geçtiğimiz yıl soğanın kilosunu 9, yeşil biberin kilosunu ise 25 tl den almak zorunda kaldık .Aynı dönemde bir kilo muz 9 tl iken soğan 10 tl den, patates 6-7 tl den satıldı. Bu durum için, seçim öncesi bazı güç merkezlerinin fiyatlarla oynaması şeklinde açıklama getirilse de sonuca bakıldığında bir ürünün fiyatının 6 -7 kat artması böyle bir açıklamayla pekte ikna edici görünmüyor. Görünen başlıca sorun: üretim azlığı ve verim düşüklüğü olarak karşımızda duruyor.

Tarımı tehdit eden diğer bir sorun ise tarım ve orman arazilerinin imara çılması oldu. Bu konuyu siyaseten savunmaya ya da suçlamaya kalkan arkadaşlar sakın olsunlar çünkü bunu siz yapmadınız, hepimiz yaptık. Herkesin az çok suçu var; o yüzden hemen panik olmayalım. Bir sorunun varlığını ve o meselenin bizim üzerimizdeki etkilerinden bahsedeceğim. Suçlu aradığımız yok.

Nüfusuna her yıl bir milyon kişi eklenen ülkemizde en az yılda 400 bin konut ihtiyacı ortaya çıkıyor. Bu bir gerçek ancak konut ihtiyacını karşılamak için verimsiz yamaçlar ya da yüksek yerler yerine düz tarım arazileri konut alanı olarak belirleniyor. Karadeniz'de kesilen orman arazilerinin yerine dikilen fındık ve çay tarlalarına tapu verilerek adeta bu fiilin yapılması teşvik ediliyor. Tarım alanlarına dönüştürülen orman alanları bir yandan orman ürünleri açısından zayıflarken diğer yandan az bir yağmur sonucu sel felaketlerinin oluşmasına sebep oluyor. Akdeniz ege ve Marmara Bölgesinde kasıtlı yakılan orman alanlarının yerinde bir iki yıl içerisinde villalar ve lüks konutlar beliriyor. Bu konutları yapanlar, satanlar ve alanlar onlara ruhsat verenler uzaydan gelmiyor, Yunanistanlı düşmanlarımız da değil, Peki kim bunlar ? Kim olacak biz ve sizlersiniz. Birlikte kesiyoruz bindiğimiz dalı.. Hep birlikte heba ediyoruz güzelim vatan topraklarımızı. Yayla arazisinde kaçak yaptığı beton evi ve kaçak olarak çevirdiği mera arazisine müdahale eden kamu görevlilerine saldıran ve onları terör örgütleri ile ilişkilendiren bizleriz. Menfaatimiz olan bir yerde gözümüzün bir şey gördüğü yok..!

Tarım konusunu en fazla kıymetli hale getiren olay ise içinde bulunduğumuz pandemik salgın hastalığı oldu. Evinden dışarı çıkamayan insanların bahçelerinde yetiştirebilecekleri bir kaç baş yeşil soğan, bir kaç fide domates, salatalık,

biber, patates gibi cüzi miktar tarım ürünlerinin insan yaşamındaki yeri ortaya çıkınca herkes bu konuya dikkat kesildi. Kentlerden sıkılan ve bu hastalık nedeni ile milyonluk dairelerinde bunalan herkes köylere ve kasabalardaki terk ettikleri eski topraklarına akın etmeye başladılar. Ayette belirtildiği üzere "Her şerde bir hayır vardır" sözü işte tamda tarım konusunda hayıra dönüşüyor. Herkes azda olsa bir bahçede üç beş ürün yetiştirmeye gayret ediyor. Kırsalda hayvancılıkla uğraşanların sayısı hızla artarken tarım ilçe müdürlükleri eskisine göre 5 kat. yoğunlar. Yoğunluk çalışanların yüzlerinden okunabiliyor. Tarım ilçe müdürlüklerinde veterinerlik ve tarım başlığı altında iki ayrı şube müdürlüğü kurulması çok ihtiyaç görünüyor. Bu müdürlüklerde ziraat mühendisi ve veteriner sayısı yeterli olsa da koordinasyon açısından iki şube müdürlüğü verimliliği artıracaktır. Konuyu dikkate alacak olan vekillerimize ve hükümet yetkililerine minnettar kalırız. Şahsi kanaatim odur ki devletlerin eline bundan daha iyi bir fırsat geçmez. Şehirlerin artan nüfusunu kasaba ve köylere dağıtmak için bundan ala ne olabilir. Yalnızca proje ile yapılan büyük çiftliklere verilen hayvancılık desteğini köye geri dönüp yerleşen herkese vermek daha doğru değil mi? Yalnızca bir çiftliğe verilen 100 inek desteği yerine, 50 haneye 2 inek şeklinde verilecek destek daha iyi olmaz mı. Geçmiş yıllarda da uygulanan ancak denetlenemediği için akamete uğrayan bu uygulamayı daha kuvvetli bir denetim mekanizması ile yeniden hayata geçirmek zor olmasa gerek.

Gelelim güzel haberlere: İşte tam bu pandemi döneminde Şiran Belediyesi DOKAP projesi ile Şiran'da binlerce dönün ekilmeyen araziye ilk kez aspir ve lavanta ekimi gerçekleştirdi. Belediye başkanımız Mutlu Özel ile hem bir çay içip hem de konu ile ilgili görüşlerini alma fırsatımız oldu. Onun ifadeleri ile aspir sulanamayan kıraç topraklarda yetişebiliyor ve eskiden bu topraklara ekilen arpa buğday kadar verimli. Üstelik bu ürünlerin ekilip biçilmesi, projenin sahibi belediye ve yine ekipman desteği veren Tarım ilçe Müdürlüğü'nün sorumluluğunda. Kısaca üretici sadece tarlasını belirleyip hasat sonrası kendisine sağlanan mazot ve tohum desteğini geri ödüyor. Tarım ilçe müdürlüğümüzden konu ile ilgili geniş bilgi alma imkanı da bulduk: Onların verdiği bilgilere göre: **"Şiran'da 2020 yılında 6400 dekar Aspir ekimi yapıldı. İlçe Tarım ve Orman Müdürlüğü ile Şiran Belediyesi işbirliği ile hazırlanan projede İlçe Tarım ve Orman Müdürlüğü teknik destek ile İl Özel İdaresine proje sunarak tohum desteği sağladı. . Ekim ve hasat Belediye Şirketi tarafından yapıldı. 6400 dekar alandan 700 ton ürün ve 2000 Ton Saman alınması beklenmektedir. Toplamda 3milyon TL gelir elde edilecektir. Ürün sözleşmeli olarak üretilerek Ordu İlinde Çotanak Yağ Fabrikasına verilmektedir.**

Aspir ürününden beklenen gelir Buğday ve Arpadan alınan gelir kadar. Ancak Aspir ekimi ile Şiran'da 40-50 yıldır ekilmeyen ve terkedilmiş araziler ekilerek tarıma kazandırılmıştır.

Ayrıca İlçe Tarım ve Orman Müdürlüğü ile Şiran Belediyesi işbirliği ile hazırlanan proje ile DOKAP destekli Silaj paketleme makinası, biçerdöver, traktör, mibzer, Silaj mainaları olmak üzere 18000000 TL tutarında tarımsal makina alınarak üreticilerin hizmetine sunulmuştur."

Bu bilgileri aldığım Tarım İlçe Müdürü Kurtuluş Halep, 20 yıllık yakın arkadaşım. Kendisiyle öğretmen olarak da çalışma şansım oldu. İyi niyeti ve çalışkanlığı konusunda ilçemle birlikte kendisine müteşekkirim. Şaka yollu dedim ki; ayın müdürüm bu son yıllarda eskisinden daha çok çalıştığını belirtsek seni kırmış olur muyuz? Gülerek hayır bilakis memnun olurum dedi..Yine de hak geçti ise helallik isteriz. Üniversitede tarım dersimize giren Ayhan hocam derdi ki: "Hasan Dağı arpalıktır eğer saban sürerse" onun kastı arpanın Türkiye'nin her yerinde yetişebileceğini anlatmaktı. Onun adını anarak biz de ülkemizde Hasan Dağı dahil her bir karış toprağın ekilip biçilmesini ve insanların tarım

gelirleri ile şehirlerdeki refahlarına yakın bir seviyede hayatlarını idame etmelerini diliyoruz. Bütün köylerimiz ve kasabalarımız pek çok imkan bakımından şehirlerin imkanlarına sahipler. Geriye sadece tarımdan daha çok kar ederek daha sağlıklı yaşamak kalıyor.

.....

Yazımızda orman konusunda değinmişken devletimizin Zonguldak Orman Bölge Müdürlüğü'ne atadığı hemşehrimiz Zekariya Beyaz' dan bahsetmeden geçemezdim. Sizlerden ricam; Bu yazıyı okuyan her bir hemşehrimiz kafasında iyi bir orman bölge müdürü hayal etsin. Sizce bir devlet görevlisi kendisine emanet edilen bir görevde nasıl olmalıdır? (çalışkanlık dürüstlük, devletine ve milletine bağlılık, kamu yararını kendi çıkarlarından üstün tutma)
Siz bu erdemlerden hangisini seçerdiniz bilmiyorum ama ben hepsini birlikte görmek isterim.

Arkadaşı olmaktan gururlandığım Bölge Müdürümüze de başarılar dileyerek konuyu kapatırken, övgüde aşırıya kaçmış olmaktan okuyucunun hoş görüsüne sığınır, yazacaklarımın çok az bir kısmını yazdığımı belirtmek isterim..
Selam ve dua ile...